

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kozma Anna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Knorr János ügyvéd által képviselt I.r., a dr. Zeke László ügyvéd által képviselt II.r. alperesek ellen munkáltatói jogutódlás megállapítása iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 2.M.526/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.034/2010/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.034/2010/6. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II.r. alperesnek - tizenöt nap alatt - 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 254.900 (kettőszázötvennégyezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a D.E. Zrt. és az I.r., illetőleg a II.r. alperes között munkajogi jogutódlás következett be 2008. október 1-jével. Erre tekintettel az Mt. 85/A. § alapján a továbbfoglalkoztatását igényelte a munkaszerződésében foglaltakra figyelemmel. A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2.M.526/2008/31. számú ítéletével megállapította, hogy 2008. október 1-jétől kezdődően a felperes foglalkoztatására a II.r. alperes mint munkáltatói jogutód köteles 354.050 forintos illetménnyel. Kötelezte a II.r. alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperes részére 234.050 forint illetménykülönbözetet. Ezt meghaladóan mindkét alperes vonatkozásában elutasította a keresetet. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2001. május 16-ától állt a D.E. Zrt. alkalmazásában kirendeltségvezető munkakörben. A tevékenységét a J.SZ.E.K.-ban végezte, amelyet az önkormányzat 2008. szeptember 30-ával jogutód nélkül megszüntetett. Az egészségügyi közszolgáltatás ellátására létrehozta az I.r.alperes kft-t, míg a közszolgáltatói tevékenységhez kapcsolódó vagyonkezelési feladatok ellátására a II.r. alperes társaságot alapította. A D.E. Zrt-nél a szerződés szerinti szolgáltatási tevékenységben foglalkoztatott 20 fő közül 17 fő munkavállaló munkaviszonya 2008. szeptember 30-án megszűnt, és 2008. október 1-jétől kezdődően 4 fő munkaviszonya az I.r. alperesnél, 13 fő munkaviszonya a II.r. alperesnél keletkezett oly módon, hogy az I.r. és a II.r. alperes a munkaszerződésekben kijelentette, miszerint a munkavállalóknak a D.E. Zrt-nél fennállt munkaviszonya folyamatos jogviszonynak minősül ezen foglalkoztatás során is. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az önkormányzati döntésen

alapuló szervezet-átalakítás, tevékenység-kiszervezés, működtetés felmondása, intézménymegszüntetés a szolgáltatási tevékenységet érintően megalapozhatja az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogutódlás megállapítását (BH.2003.435.).Az önkormányzat egészségügyi feladatellátására vonatkozó döntése következtében a vagyonkezelés D.E. Zrt. részéről történő ellátása megszűnt, és a II.r. alperes szervezetébe került át.

A bíróság álláspontja szerint a munkajogi jogutódlás a felperesre is kiterjedt, a II.r. alperes nem zárhatja ki a munkavállalók egy részét a jogutódlás hatálya alól, ha őket abban a tevékenységi körben foglalkoztatja, amely az önkormányzati átadás tárgyát képezi. Nem vitás, hogy a felperes, mint kirendeltség-vezető a feladatait a szerződéses tevékenységben foglalkoztatott munkavállalók irányítása, ellenőrzése körében végezte, így a munkajogi jogutódlás érintette a feladatkörét.A felperes munkaviszonya 2009. november 1-jén szűnt meg a jogelőd munkáltatónál, ezt követően 120.000 forint illetménnyel helyezkedett el, így a II.r. alperest a bíróság 234.050 forint illetménykülönbözet megfizetésére kötelezte.A II.r. alperes fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.034/2010/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét megváltoztatta, és a felperesnek a II.r. alperes általi foglalkoztatására, valamint ezen alperestől járó illetménykülönbözet megfizetésére irányuló keresetét elutasította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint - utalva az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 2001/23/EK. számú irányelvben foglaltakra - a perbeli esetben hiányzik az átadói és az átvevői megállapodás. A D. Zrt. és a Sz.E.K. közti üzemeltetési szerződés megszüntetése nem a felek megállapodásán alapult. A tulajdonos önkormányzat egyoldalú döntésével megszüntette a szerződés jogosultját, amely következtében a teljesítés lehetetlenné vált. A D. Zrt. nem szűnt meg, az üzemeltetési szerződés alapján az általa biztosított tárgyi eszközöket részben elszállította, részben elszámolás fejében vállalta az átadásukat.Az önkormányzat saját anyagi erőforrásaiból hozott létre új kft-t, megállapodáson alapuló átadás-átvételre nem került sor, ilyen megállapodást a D.E. Zrt-vel sem az önkormányzat, sem a két alperesi gazdasági társaság nem kötött. Nem állapítható meg az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt gazdasági egység azonossága, a D.E. Zrt. által ellátott tevékenységet csak részben végzi a II.r. alperes. A munkavállalók a D.E. Zrt-nél fennállt jogviszonyukat megszüntették, és ezt követően kötöttek új szerződést az alperesi munkáltatókkal. A II.r. alperes nem vállalta a felperes foglalkoztatását, és arra nem is kötelezhető.A felperes munkaviszonya a D.E. Zrt-nél fennmaradt, ami ellen nem tiltakozott, és a korábban III.r alperesként perben álló zrt. is elismerte, hogy a felperes mindvégig nála állt jogviszonyban. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a

munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a II.r. alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetése mellett. A felperes álláspontja szerint a D.E. Zrt. által folytatott üzemeltetési tevékenységet, amelynek körében a felperest foglalkoztatta, 2008. október 1-jével a II.r. alperes folytatta tovább. Az a körülmény, hogy az önkormányzat a D.E. Zrt-vel kötött üzemeltetési szerződését megszüntette, majd ugyanezen tevékenység továbbvitelére megalapította a II.r. alperest, amely a kórház üzemeltetési tevékenységét továbbfolytatja, megalapozza az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontjában írtak szerinti jogutódlást akkor is, ha a D.E. Zrt. és a II.r. alperes nem kerültek egymással szerződéses kapcsolatba. Az üzemeltetési tevékenység továbbfolytatásában semmiféle megszakítás nem volt, a II.r. alperes 2008. október 1-jétől látta el ugyanazt a tevékenységet, amelyet a Dalkia Energia Zrt. 2009. szeptember 30-ával megszüntetett. Lényeges tényállási elem továbbá, hogy a II.r. alperes megszakítás nélkül foglalkoztatta azon munkavállalókat, akik megelőzően az üzemeltetési tevékenységet a D.E. Zrt. nevében végezték. A felülvizsgálati érvelés szerint a jogerős ítélet tévesen tulajdonított különös jelentőséget a II.r. alperes által kötött munkaszerződések rendelkezéseinek. Egyrészt nem a munkaszerződések értelmezése volt az, amelynek a per elbírálása szempontjából jelentőséget kellett volna tulajdonítani, másrészt a munkaszerződés szó szerinti értelmezéséből sem vezethető le a jogerős ítéleti következtetés.

A per eldöntése szempontjából azt a tényt kell kiemelni, hogy a II.r. alperes azzal a nappal, amikor a D.E. Zrt. szolgáltatási szerződése megszűnt, munkaviszonyt létesített a zrt-nél korábban alkalmazott munkavállalókkal. Ez a körülmény minden kétséget kizáróan alátámasztja, hogy a II.r. alperes az általa kiválasztott munkavállalókat továbbfoglalkoztatta a D.E. Zrt-vel fennállt munkaszerződésben foglaltakkal teljesen azonos munkaszerződési feltételekkel, azonos munkakörben, azonos bérezés mellett, egyetlen nap megszakítás nélkül. A jogerős ítélet nem vizsgálta, hogy mi okból döntött úgy a II.r. alperes, miszerint a vizsgált tartalommal szerződik a munkavállalókkal. A gyakorlatban egyáltalán nem szokványos, hogy egy munkáltató olyan munkaszerződést köt, amellyel a korábbi munkáltatónál eltöltött időt is elismeri a felmondási idő, illetve a végkielégítés számítása szempontjából. A felperes munkaviszonyának 2008. október 1-jével, az üzemeltetési szerződés megszűnésével történt megszüntetését az a körülmény zárta ki, hogy keresőképtelen állományban volt, így jogszerű felmondására nem kerülhetett volna sor. Értelmezhetetlen a másodfokú bíróság azon következtetése, miszerint a felperes a munkáltatójának a D.E. Zrt-t tekintette, hiszen éppen az volt a per tárgya, hogy a munkavállaló 2008. október 1-jétől a II.r. alperes alkalmazásában állt. Az I.r. alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a II.r. alperes pedig a

„nyilatkozatában” a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte a felperes perköltségben történő marasztalása mellett. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlásnak minősül a munkáltató anyagi, illetve nem anyagi erőforrásai elkülönített szervezett csoportjának további működtetése, illetve újbóli beindítás céljából e törvény hatálya alá tartozó szervezet vagy személy számára történő megállapodáson alapuló átadása és átvétele, így különösen adásvétel, csere, bérlet, haszonbérlet, illetve gazdasági társaságba való belépés vagyonbevitel révén. A másodfokú bíróság helytállónan indult ki abból a tényből, hogy a jogutódlás alapfeltétele a megállapodással történő átadás-átvétel, ami a jelen esetben nem valósult meg. A felperest foglalkoztató D.E. Zrt. és a Sz.E.K. közötti üzemeltetési szerződés megszűnését követően a felperest foglalkoztató zrt. és a II.r. alperes között szerződéses kapcsolat nem jött létre. Az önkormányzat a D.E. Zrt-vel kötött üzemeltetési szerződését megszüntette, ezt követően alapította meg a II.r. alperest, amely részben ugyanazt a tevékenységet folytatta, azonban - egyéb feltételek hiányában - ez önmagában nem alkalmas a munkajogi jogutódlás megállapítására. Helytállónan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a II.r. alperes a D.E. Zrt. 13 fő munkavállalóját alkalmazta, azonban ezt nem jogutódként tette, erre vonatkozó megállapodás sem a zrt-vel, sem a munkavállalókkal nem jött létre. Kétségtelen, hogy nem általános, miszerint az új munkáltató a korábbi munkáltatónál eltöltött időt beszámítja a vele újonnan létesített munkaviszony időtartamába. Az adott esetben tehát az újonnan megalakított II.r. alperes a munkavállalókkal kötött új munkaszerződésben - a törvény kizáró rendelkezése hiányában - vállalhatta a foglalkoztatást a jogszabályban előírtaknál kedvezőbb feltételek mellett is. Ugyancsak helyes azon másodfokú bírósági álláspont, miszerint a felperes munkaviszonya fennmaradt a D.E. Zrt-nél, amelyet a felmondás közlésével sem a felperes, sem a foglalkoztató nem kifogásolt. Az a körülmény, hogy a felperes táppénzes betegállományba került, nem érinti a jogviszony fennmaradását, csupán a munkaviszony megszűnésének idejére lehetett kihatással.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja alapján köteles viselni.

Budapest, 2011. április 13.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró**
A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő